

versiam Rhetoris à discipulo certam summam stipulantis, tum dandam, cum discipulus primam causam obtinisset. Discipulus moram in orandis causis facit, Rhetor igitur agit ipse contra eum hoc modo: Hac, inquit, causa, seu vinctes, ex pacto mihi tenebere; seu vincéris, ex re iudicata: Cui discipulus contra, hac, inquit, causa, seu vincam, nihil Tibi ex re iudicata debebo; seu vincar, nihil ex pacto. Præceptorem Protagoram, discipulum Evathlum, Iudices Areopagitas faciunt *Gellius V, 10. Apulej. III. Florid.* At in *Prolegomenis Rhetoricorū Hermogenis* ille Corax, hic Tisias dicitur, Hieronem verò Iudicem acclamasse dubium sententiæ: *κακοὶ κόρακες, κακὸν ὄν.* Certè *Quintilianus* tam Coraca & Tisiam Siculos, quàm Protagoram & Evathlum de præceptis Rhetoricæ scripsisse refert, *Inst. or. III, 1.* Controversiam illam soli, quod sciam, decidere conati sunt *Laur. Vall. lib. 3. Dialect.* & *Job. Caramuel à Lobkovviz. IX. Metalog. fol. 444.* uterq; pro præceptore ex principiis æquitatis magis quàm juris. Et *Caramuelis* sententiam ex professo expendimus in *Specimine nostro Quaestionum Philosophicarum ex iure collectarum, q. 12.* Nostra est, hunc casum immeritò referri inter perplexos. Nam Respublica in qua agitur hæc quæstio, plus tempore petentem vel amissione litis punit, ut olim Romani *§. si quis agens 33. J. de Act. Paul. sent. lib. 1. t. 10. de plus petendo, §. lib. 2. t. 2. de pignoribus §. compensatio.* (vel aliis pœnis uti *Constitutio Zenonis & Justiniani in l. 1. 2. C. de plus petit.*) vel deniq; ex Jure gentium amissione instantiæ, uti hodiè moris est; illo casu victus est Protagoras, hoc vicit. Nam Protagoras cum petat à Discipulo salarium antequam dies cesserit ac venerit, conditioq; fuerit adimpleta (conditio enim salarii est: victoria primæ causæ,) haud dubiè plus tempore petiisse videbitur. Igitur cadet causa in hac instantia prima vice, eoq; ipso implebitur conditio salarii,